

Noapte pe țărm

Bragagiu

Pânza mării scânteiază
Înțesută-n valuri slabe
Cu iscălituri de rază
Ca și litere arabe.

Liniștirea sună moale
Pe nisip cu clipocire
Precum șopote de poale
Râd în noaptea de iubire.

Din subtil de întuneric
Sunete s-aud uimite
De rondoul atmosferic
Care-aleargă înainte.

Melodia mării nu se
Dezmembrează-n note clare
Care blânde și supuse
Curg ca lacrimi de izvoare.

E ușor în atmosferă
Și în piept e-o ușurință
Parcă-n dorul care speră
Se-mplinește o dorință.

Însă nu prea transparentă
Nedorind să se repete,
Iar înșiruie atentă
O grămadă de secrete.

Încotoșmănite-n haine,
Cu privirile severe...
Se trec taine după taine
Prin firimituri de ere.

Geniale, mărunțele
Tind atenția să cheme.
Curg din râul mare-n stele
Într-o mică mare-n vreme.
Victor Bragagiu